

Proletárasszonyok!

Amikor a magyarországi proletáriátus lerázta magát a kapitalizmus bűrrabszolgátságát, bizonyára ti voltatok azok, akik ujjongva üdvözöltétek a felszabadítás forradalmi cselekedetét. Senki sem ismeri úgy a nyomort és senki sem érzi jobban megalázó terhét, mint a proletárság asszonyai.

Ha volt nyomor, amit valaki roskadozva végig szenvedett, ha volt borzalmas élet, amelyet, valaki ezerszer megalkozott, úgy bizonyára ti voltatok azok. A háboru előtti idők szenvedését csak felézte a háboru. Abban a világnyomorban, amit ránk zúdított az egymás ellen fegyveresen versengő kapitalizmus, ti kaptátok a fájdalomtól a legtöbbet. Akkor ti voltatok a kiváltságosok. Nektek jutott a kenyér, tiétek volt a szíveket rágó sirás és tiétek volt az emésztő munka, amit a férfiak és fiatalok helyett is végeztetek kellett. A szenvedések kiváltsága volt a tiétek. Ezt átengedte nektek a milliókat szerző és a világ háa- tából is hasznot csináló kapitalizmus.

De ti akkor is megmutattátok, hogy az igazi ember dicsőséges lelke eleven erővel él bennetek. Tiétek az érdem, a kitartás hősiessége, hogy meg- mentettétek a pusztulástól a proletárok tüzhelyeit. Mialint a proletárferfiakat a harcerekre verte ki a doldoztatok őrutete, ti idehaza ezer veszedelemmel küzdve, belemerülve és helyrokkanya a munkába, a tüzhelyek épségén őrködtetek. Nehéz volt ez a harc, de érdemes volt végigharcolni. És tiétek a dicsőség, hogy gyermekeink nem züllöttek el, hogy a nyomor nem falta fel mindenünket, hogy van hely, ahol le- hajthatjuk a fejünket, — és örök hála-nektek asszo- nyok, akik megmentettétek hitünket, bizalmunkat és harci kedvünket.

Proletárasszonyok! A lélekmentésnek ez a hatal- mas fegyverténye késztet arra minket, hogy őszinte szóval forduljunk hozzátok.

Tudjátok, hogy a proletáriátus uralmát, forra- dalmunkat, jóvendőnkét nagy veszedelem fenyegeti. A nyugati országok kapitalistái akik a mi forradal- munkban hatalmuk nagy veszedelmét látják, össze- főgtak ellenünk és fegyverrel törtek rá az ember- szabadító forradalom magyarországi forrására. A román bojár, a cseh kapitalista és a szerb földbir- tokos hajtja végre nyugati gazdáinak parancsait és a maga elbolondított népet fegyverrel uszítja ránk. Olvashatjátok az újságokból, hogy az imperialista rablók hadserege mind mélyebbre nyomul az ország belsejébe és mind kisebbé válik az a terület, ahonnan a városokat élelmezni lehet.

Ez a legfőbb oka annak, hogy az élelmiszerraktárak majdnem egészen üresek.

A nyugati kapitalizmus a kiéheztetés eszközével is hozzányúl, hogy leverje a magyar forradalmat és elpusztítsa vívmányait, amelynek az elnyomlás és a nyomor megalázó szennyéből az igazi emberi élet magaslataira emelték a proletáriátust. Ebben a mun- kában hű szövetségeseket talált ellenünk a mi kapitalis- táinkban és az ellözött ezerholtas néppályozónkban. A rab- lóktól még meg nem szállott területeken ezek és ezeknek az ügyököl dolgoznak és minden gonoszszággal, rágalommal és félrevezetéssel ezek torlaszolja el az utat, amelyen élelmiszerek juthatnának a városokba.

Aki az élelmiszerek megszerzésének nehézsé- geibe belefáradt, akinek lelkebe beletelepedett a

gyűlölet az ücsörgés, a sokszor hiábavaló ücsörgés ellen, az könnyen hajlik elhamarkodott ítéletre. Az ilyen ember, aki nem fontolgat, nem mérlegel, könny- nyen megejtheti a lépten-nyomon fölbukkanó ellen- forradalmi agitáció. Az ilyen ember elhiszi az ellen- forradalom ügynökeinek azt a rágalmat, hogy minden azért van így, mert Magyarországot a proletáriátus kormányozza. Az ilyen fáradt ember nem üt ökölrel a rágalmaszó sugdolózás pófájába, hanem meginog és enged, hogy beszívárogiön lelkebe a mérge.

Proletárasszonyok! Ti tudjátok, mi az, tul lenni a nyomoron és az ember megaláztatásának szenvedé- séin; tudjátok, mit jelent a forradalom, a győzel- mesen tovaterjedő forradalom! Tiétek a kötelesség, hogy rálépjétek az ellenforradalom kígyójára, ha valahol felüti a fejét. Ti ismeritek azokat az okokat, amelyek miatt olyan keves az élelmiszer a városokban, ti magyaráztátok meg hát mindezt az élelmiszerek szétosztását váró csoportosulásokban, ha az elfáradt emberekből nélan kitörne az elégedetlenség.

Nem a forradalom veszi el a szánktól a fajatot, hanem az ellenforradalom!

Nem a forradalom rabolta el szénünket, a vasunkat a fánkat, hanem az ellenforradalom. A csehek, a románok, a szerbek és a magyar kizsákmányolók ellenforradalmi őszeseküvése.

Értsétek meg proletárasszonyok, és h'rdes- sétek mindenütt: Azért nincs itt hús, mert az ellenfor- radalom van itt! Azért nem kapnak tejet gyermekeik, a azért halnak meg rászúri táplált cseesemők, mert az ellen- forradalom akarja így.

Ellenforradalom: ez azt jelenti, hogy nincs ruha- anyag és te hull rólank a fehérnemű és azt jelenti, hogy na legyen semmink csak mosécs, megalázó nyomorunk legyen.

Proletárasszonyok!

A veszedelmek közepén nagy feladatok várnak rátok. Meg kell mentenünk a forradalmat és ebből a mun- kából ki kell vennetek a részéteket nektek is. Ha létovázó proletárookra akadtok akik még nem jelentkeztek onként a Vörös Hadseregbe, hassatok rá buzdítással rábeszéléssel, a veszedelmek őszinte feltárásával. Ha megtudjátok, hogy vannak valahol munkások, amelyek nélkülözhetők a termelésben, legyetek rajta ti is, hogy ezek a kezek a legrövidebb idő alatt fegyvert ragadjanak.

Csak hatalmas, erős proletárhadsereg verheti le az ellenforradalom fegyveres támadását. Csak őatudates proletárhadsereg akadályozhatja meg, hogy iemél ránk szakadjon a szolgaság, az elnyomatottság és a nyomor minden kinszenvedése.

Csak erős hadsereggel tudjuk megmenteni a forra- dalmat.

A görög ókorban az anyák pajzsot adtak át harcbanduló fiaiknak és azt mondták: vagy ezzel, vagy ezen! Vagy győzni, vagy meghalni! Az anyai léleknek ez a halhatatlan nagysága legyen a ti lel- keteké is, proletárasszonyok! Most cselekedjétek úgy, ahogy a forradalom érdeke parancsolja!

Ti tudjátok legjobban, milyen rettenetes, mily pokoli volt a múltunk.

Odasülyedünk vissza, ha a forradalom elbukik! Résen legyetek!